Small Scale, Big Impact: Co-living at the JVB

Rounds II of an exhibition built from rented construction fences, about co-living at the Jacoba van Beierenlaan housing complex in Delft.
De tweede ronde van een tentoonstelling over co-living in het wooncomplex Jacoba van Beierenlaan in Delft, opgebouwd uit gehuurde bouwhekken.

Hosted by: Hanna Rudner

Project Information (EN)

About Jacoba van Beierenlaan

Built in 1966, Jacoba van Beierenlaan was one of the first large-scale student complexes in the Netherlands, with a strong communal programme. Over the years, it acquired a reputation for being messy, chaotic and wild. The moat which surrounds the building is a graveyard of lost objects including broken furniture, shopping carts, skateboards and beer bottles. In the summer, the staircases are taken over by DJ sets, inflatable pools and BBQs that are put out for a continuous daytime festival. There are 32 flats in the complex, each accommodating a group of 16-18 students. Inhabitants only have private bedrooms, whilst the kitchen, bar area, common room, two toilets, two showers and laundry are shared. Each flat has its own identity, defined by its own traditions, activities, atmosphere and ways of organising chores. As such, JVB is a fertile ground for studying social interaction, however, it has never been examined in a serious manner by researchers. Especially now, as collaborative housing is receiving renewed interest in Europe as an option for dealing with the housing crisis, JVB is an interesting case study that can enrich the debate about how we can live in the future.

Architecture without Architects

Paradoxically, despite being shown at a design fair, the project highlights the power of stepping back - the idea of architecture without architects. JVB embodies that beautifully. Here, residents participate in the making of their environment in the most imaginative, ad-hoc ways. To name some: they paint murals, build indoor pools, convert cars into boats and engineer shower sound systems or dark rooms. As a resident, I followed these communities for two years. I observed that beneath all the parties, they display a significant degree of cohesion, collective decision making and collective management of shared resources. With the help of residents of all generations (spanning sixty years), architecture students from all over the world who took part in the drawing competition, housing association, researchers, municipality, EFL Stichting and FAST Fund; the exhibition makes visible qualities of the complex, exploring its architecture, the everyday life and the diversity of collective practices. At Dutch Design Week, visitors will be able to see elements of the original exhibition, accompanying publication and an interactive installation that brings a flavour of our JVB to Eindhoven.

Do we Always Need to Build New?

At a time when enormous amounts of attention are being paid to innovation and always coming up with new solutions in the design world, this project does the opposite. In light of the looming ecological crisis, maybe we do not always need to build new, but use architectural skills to appraise what we already have and see what we can learn from it. This project takes temporary architecture (outdoor exhibition built from rented construction fences) to talk about an existing building and show the qualities that might be worth preserving and make visible the everyday experience of such places for the decision makers who often see housing in an abstract form of numbers and spreadsheets. Using architectural skills in this way - an analytical approach, rooted in resident engagement and interdisciplinary collaboration - is especially important because of widespread practices of financial optimisation which see places like JVB getting demolished and replaced with soulless studios, which rather than fostering human interaction, discourage it.

Projectinformatie (NL)

Over de Jacoba van Beierenlaan

De Jacoba van Beierenlaan, gebouwd in 1966, was een van de eerste grootschalige studentencomplexen in Nederland, met een sterk gemeenschappelijk programma. In de loop van de jaren stond het gebouw bekend als rommelig, chaotisch en wild. De gracht, die het gebouw omringt, is een kerkhof van verloren voorwerpen, waaronder kapotte meubels, winkelwagentjes, skateboards en bierflesjes. In de zomer verschijnen er DJ-sets, opblaasbare zwembaden en BBQ's, resulterend in een permanent festival. Het complex bevat 32 flats, die elk een groep van 16-18 studenten huisvest. De bewoners hebben een eigen slaapkamer, maar delen de keuken, de bar, de gemeenschappelijke ruimte, twee toiletten, twee douches en de wasserij. Elke flat heeft zijn eigen identiteit, bepaald door eigen tradities, activiteiten, sfeer en manier van organiseren. Als zodanig is JVB een vruchtbare bodem voor het bestuderen van sociale interactie. Toch is het nooit op een serieuze manier onderzocht door onderzoekers. Juist nu er in heel Europa hernieuwde belangstelling is voor samenwonen in de strijd tegen de woningcrisis, biedt JVB een interessante case study, die het debat over de toekomst van wonen, kan verrijken.

Architectuur zonder Architecten

Ondanks dat het project getoond wordt op een designbeurs, benadrukt dit project paradoxaal genoeg de kracht van terughoudendheid - het idee van architectuur zonder architecten. JVB belichaamt dit prachtig. Bewoners geven hier op de meest fantasierijke, ad-hoc wijze, vorm aan hun omgeving. Zo maken ze muurschilderingen, binnenzwembaden, geluidssystemen in de douches en bouwen ze auto’s om tot boten. Als bewoner heb ik deze community twee jaar gevolgd. Onder de oppervlakkige feestlaag, vond ik een grote mate van cohesie, collectieve besluitvorming en gedeeld beheer van middelen. Met hulp van bewoners uit verschillende generaties (60 jaar), architectuurstudenten van over de hele wereld die deelnamen aan een tekenwedstrijd, de woningbouwvereniging, onderzoekers, gemeente, EFL Stichting en FAST Fund, maakt deze tentoonstelling kwaliteiten van het complex zichtbaar, waarbij de architectuur, het dagelijks leven en de diversiteit van gedeelde activiteiten worden verkend. Tijdens de Dutch Design Week kunnen bezoekers elementen zien van de originele tentoonstelling, de bijbehorende publicatie en een interactieve installatie die een vleugje JVB naar Eindhoven brengt.

Moeten we Altijd Nieuw Bouwen?

In een tijd waarin er in de designwereld enorm veel aandacht is voor innovatie en het steeds weer bedenken van nieuwe oplossingen, doet dit project het tegenovergestelde. In het licht van de dreigende ecologische crisis moeten we misschien niet altijd nieuw bouwen, maar kunnen we architectonische vaardigheden gebruiken om te beoordelen wat we al hebben en onderzoeken wat we daarvan kunnen leren. Dit project maakt gebruik van tijdelijke architectuur (buitententoonstelling opgebouwd uit gehuurde bouwhekken) om over een bestaand gebouw te praten en de kwaliteiten te tonen die het behouden waard kunnen zijn. Het poogt de alledaagse ervaring van zulke plekken zichtbaar te maken voor besluitvormers, die huisvesting vaak zien in een abstracte vorm van cijfers en spreadsheets. Het op deze manier gebruiken van architectonische vaardigheden - een analytische benadering, geworteld in bewonersbetrokkenheid en interdisciplinaire samenwerking - is vooral belangrijk vanwege de wijdverbreide praktijken van financiële optimalisatie, waardoor plekken zoals JVB worden gesloopt en vervangen door zielloze studio's, die de menselijke interactie niet bevorderen, maar juist ontmoedigen.

Image List

Filename	Caption	Credit
ddw-maquette-exhibition_1660591018.jpg	Photos of the Outdoor Exhibition and Maquette	Stijn Boermans, Hanna Rudner
ddw-not-as-intended_1660591070.jpg	Photos from the Exhibition 'Not as Intended'	Jean van de Polder, Hanna Rudner, Kaj Boonstra
ddw-staircase-interventions_1660591151.jpg	Drawing of Ad-hoc Interventions on a Staircase	Hanna Rudner

The images above are included in the ZIP under `/images`.